

єдиною системою кадрової роботи, основними підсистемами якої є підсистема аналізу, планування і прогнозу кадрів залізниці. Завданнями даної підсистеми є формування об'єктів і структур управління залізниць, розрахунок потреби в кадрах необхідних професій, спеціальностей і кваліфікації. Основним рішенням цих завдань є вирішення питання щодо визначення необхідного контингенту, тобто які працівники потрібні у цей час та в якій кількості. Також необхідно розвинути та врахувати підсистему добору, розстановки, оцінки і безперервного навчання кадрів, тобто підвищення кваліфікації.

Дана система повинна якісно забезпечувати необхідними кадрами об'єкти і структури управління, а також організовувати ефективне стимулювання їхньої діяльності. Рішення завдань, що стоять перед даною підсистемою, передбачає здійснення комплексу заходів для створення високопродуктивних і стійких виробничих колективів українських залізниць, тобто дана підсистема створюється для досягнення більш раціонального використання кадрів на залізничному виробництві.

Методи управління кадрами підрозділяються на три основні групи, які необхідно удосконалювати та робити більш гнучкими, стосовно конкретного підрозділу залізниці, це економічні, організаційно-розпорядчі та соціально-психологічні. До економічних методів відносяться прогнозування і планування кадрової роботи, розрахунок балансу робочих місць і трудових ресурсів, визначення основної і додаткової потреби в кадрах, джерел її забезпечення та ін. У наш час на залізницях необхідно підтримувати конкурентоспроможність робочих місць, сприяти залученню молодих перспективних спеціалістів маючих робочі професії.

Організаційно-розпорядчі методи передбачають застосування різних способів впливу на працівників і ґрунтуються на використанні встановлених організаційних зв'язків, правових положень і норм (наприклад, на правилах внутрішнього трудового розпорядку, положення про порядок проведення атестації або вивільнення працівників, інструкціях про порядок ведення обліку і зберігання трудових книжок робітників і службовців та ін.). При існуючій адміністративно-розпорядчій системі на залізницях України існують жорсткі правила, розпорядження та нормативи, за якими необхідно виконувати поставлені завдання. Однак, існуючу систему необхідно удосконалювати, робити більш гнучкою, в залежності від ситуації яка склалась на підприємстві, що надасть можливість керівникам залізничних підрозділів своєчасно приймати зважені рішення, а не чекати дозволу з «верху».

Соціально-психологічні методи

управління кадрами представляють собою конкретні прийоми і способи впливу на процес формування та розвитку трудового колективу і окремих працівників, у зв'язку з чим вони поділяються на соціальні та психологічні. Перші покликані впливати на весь колектив (соціальне планування, створення оптимального психологічного клімату, вивчення громадської думки та ін), а другі - на окремих працівників. На розвиток та виконання даного методу в Україні в загалі приділяють мале значення, хоча фактори які відповідають за ці способи для людей мають чи мале значення. Тому при удосконаленні даного методу та з метою уникнення плінності кадрів на залізничних підприємствах, необхідно приділити найбільшу увагу даному методу. Необхідне впровадження різних соціологічних і психологічних процедур у практику кадрової роботи залізничної галузі. Підбір молодих спеціалістів потребує рішення питань, пов'язаних із вихованням кадрів, зацікавленістю, наставництвом та впливом на можливість більш плавного вливатися до основного складу робітників.

Складність і багатогранність управління кадрами припускає багатоаспектний підхід до цієї важливої проблеми. Тому вирішення даних основних аспектів управління кадрами мають тривалу перспективу лінійного вдосконалення кадрів, генеральний напрямок у кадровій роботі, що визначається сукупністю найбільш важливих, принципових положень і установок, виражених у стратегічних рішеннях.

УДК 65.018:656.07

ФОРМИРОВАНИЕ КОРПОРАТИВНОЙ СТРАТЕГИИ УПРАВЛЕНИЯ КАЧЕСТВОМ НА ЖЕЛЕЗНОДОРОЖНОМ ТРАНСПОРТЕ

*Громова Е.В., к.э.н., доцент,
Найденева М.В., к.э.н., доцент (УкрГАЗТ)*

Железные дороги Украины находятся сегодня на пороге нового этапа развития. Содержанием этого этапа должна стать непрерывная комплексная оптимизация бизнес-процессов, совершенствование структуры и принципов управления, укрепление корпоративной культуры. В условиях возрастающей конкуренции важно не потерять перспективные рынки, использовать все свои резервы для поддержания и усиления конкурентоспособности в долгосрочном периоде. Как показывает мировой опыт, эта задача может быть решена только путем системного подхода к оптимизации всех аспектов и функциональных

направлений діяльності на основі методології управління якістю як інтегруючої платформи.

Базовим документом формування функціональної стратегії управління якістю повинна стати нова стратегічна програма розвитку залізничних доріг України. Функціональну стратегію при цьому необхідно розглядати як один із головних інструментів управління ефективним розвитком залізничного транспорту країни.

Цілью розробки подібної стратегії є формування принципів і напрямків досягнення цільового стану в області якості послуг і внутрішніх процесів залізничного транспорту, а також оцінка напрямків удосконалення системи управління якістю в перспективі.

Аналіз зовнішнього середовища показує, що стійкому розвитку залізничного транспорту в перспективі загрожує ряд негативних тенденцій: посилююча конкуренція на ринку транспортних послуг і на міжнародних транспортних ринках з урахуванням розвитку альтернативних міжнародних транспортних коридорів; зниження рентабельності; зростання конкуренції на регіональних ринках праці; зростання цін на придбані залізничними дорогами ресурси; висока динамічність змін товаропотоків.

Ризики «Українізації» в перспективі не вичерпуються впливом зовнішніх факторів. Основними недоліками існуючої системи управління, негативно відбиваються на питаннях забезпечення якості і, як наслідок, на результатах роботи, є: недосконалість механізму прийняття управлінських рішень; відсутність чіткого розмежування повноважень і відповідальності при взаємодії підрозділів; фрагментарність діяльності по управлінню якістю; відсутність єдиних методичних підходів до діагностики стану якості і системи формалізованих показників якості послуг залізничного транспорту; використання застарілих і невідповідних сучасним вимогам технічних засобів і регламентів технічної оснащеності; недосконалість існуючої системи маркетингу; відсутність системи управління зовнішніми і внутрішніми ризиками «Українізації»; неефективне управління інформаційними потоками і використанням інформації; недосконалість і непрозорість існуючої системи мотивації працівників.

Для вирішення вказаної сукупності проблем необхідно системний підхід до оптимізації інструментів управління і функціональних напрямків діяльності «Українізації» на основі реалізації стратегії управління

якістю і використання корпоративної системи управління якістю як інтегруючої платформи змін.

УДК 658.6:656.2

ПРОВЕДЕННЯ СТРАТЕГІЧНОГО АНАЛІЗУ СЕРЕДОВИЩА В РАМКАХ РОЗРОБЛЕННЯ ЕФЕКТИВНОЇ МАРКЕТИНГОВОЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ

*Дергоусова А.О., к.е.н., доцент,
Сиволовська О.В., к.е.н., доцент (УкрДАЗТ)*

Сучасне ринкове середовище характеризується змінюваністю економічних параметрів, нестабільністю, тому в таких умовах головною проблемою стає здатність транспортного підприємства пристосовуватися до змін у середовищі, тобто трансформуватися (розвиватися) у відповідності з цими змінами. Тільки розвиваючись, підприємство може досягати основної мети своєї діяльності – отримувати прибуток, зберігаючи конкурентоспроможність.

Щоб бути конкурентоспроможним підприємством, необхідно мати відповідну стратегію. Стратегія виступає в якості інструменту вироблення та реалізації цілей і завдань виробничого, науково-технічного, економічного, організаційного та соціального характеру, як фактор, що регулює діяльність організації, а також як засіб зв'язку підприємства із зовнішнім середовищем. Для постійного зростання підприємство повинно розробляти відповідні стратегії розвитку.

Транспортні підприємства для розроблення ефективної стратегії обов'язково повинні проводити постійний моніторинг макрота і мікросередовища, відстежувати всі тенденції зростання або занепаду їх ринку. Грамотне стратегічне дослідження сприяє успіху транспортного підприємства.

Макросередовище частіше за все аналізується за допомогою PEST-аналізу, мікросередовище – за допомогою SWOT-аналізу. Ціллю аналізу галузі є визначення її привабливості та привабливості окремих товарних ринків або ринків послуг.

В процесі проведення PEST-аналізу аналізуються чотири основні групи факторів: політика, економіка, суспільство та технологія. Стратегічний аналіз кожного з елементів повинен бути системним тому, що вони тісно взаємопов'язані між собою.

Найважливіші для розвитку транспортного підприємства чинники аналізуються за допомогою SWOT-аналізу. Тобто відстежуються погрози та